

Fará una entremaliadura cada diumenge

ANY I   BARCELONA 28 FEBRER 1904   NÚM. 9

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Rambla de lasFlors, 11
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIO

Catalunya, un any. . .	3	pessetas
Idem un semestre. .	2	íd.
Extranger, un any. . .	5	íd.

La Quaresma 'm va passant
molt depressa eixa vegada,
ab dos setmanas, tot just
l' hi he pogut tallá una cama.

—Te vols deixar fer un petó?
—No.
—Perque?
—No t' ho mereixes.
—Que hi fet de mal?
—No llegeixes
EN PATUFET que 's tan bó.

De Isop

De la Rata y de la Granota

Aquell que pensa mal, y coses contraries de be contre altre, no po: fugir la pena segons en la present faula clarament se mostra.

Volent una rata passar un riu, demaná á la granota la volgués passar, la cual vista sa petició, ab fictes paraulas li digué. que era molt contenta de ajudar y passarla molt segurament, imaginant entre sí de ofegarla y matarla Y digueli: perque passes mes segurament lligarás la tua cama á la mia perque no cregues quet desempare en lo parill. Y la rata creyent las blandas paraulas deixás lligar ab ella, y així entraren lligadas al mitj del riu.

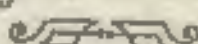
La granota comensá á metres al fons de laygua, per ofegar á la desventurada rata, la cual ab les majors forses que podia se sustenia demunt laygua. Y estan en aquesta porfia sobrevingué un milá, de ses ungles prengué arrebatadament la rata ques mostrava sobre laygua y portassen la granota que ab ella estaba lligada y així los feu trossos y sels menjá.

La significació de aquesta faula es que aquells que pensan mal hil donen als altres, posantlo per

obra, á vegades destruheixen á si mateixos per fer mal als altres y així pereixen los que ab especie de fer be, fan mal.

—

Molts per fer mal á altres reben dany.

Ja s' ha acabat la gresca, y fins sembla que 'ls teatres també senten la tristor y recolliment de la quaresma, ó sino, repareulos quina ganyota que fan mes amarga, prou los corre la professó per dintre. Paciencia y aguantar, ja convé descansar un xich de las disbauxas d' aquestos dias, jo mateix no se ahont anar per parlar de quelcóm de profit, que puga darvos la nota característica d' aquesta secció.

Lo Circo Ecuestre ha tancat las portas emportantse tots aquells artistas que tenian lo do de fer riure y distreure la imaginació de las caborias que 'ns atropellan ¡com l'anyorém, amiguets!

Mentres dura aquest temps, y en espera de cosas millor, ja se ahont acurrucarme 'ls dijous á la tarde, al teatre Catalá. Allá es com á casa y ja se sab que entre familia no s' hi pot apendre res de mal.

Al Tívoli donarán deu representacions de *Los dos pilletes* ab decorat nou. Al Principal la compañía de la señora Vitaliani doná unas pocas funcions que conseguiren omplir lo teatre, puig no sempre 's te la sort de poguer atmirá artistas de tan nom.

Com que la majoria de teatres estant tancats y de 'ls altres no hi ha de que parlarne, vos suplico que 'm dispenseu per avuy si no soch mes estents y, feu com jo, que quant no se ahont anar agafo EN PATUFET y m' en vaig al Parch á brenar y tot prenent lo sol m' entretinch en veure si endevino alguna d' aquellos xaradas ó geroglifichs que tant vos amohinan, y si no estich

per caborias, me 'n vaig cap al Tibidavo, que al mateix temps que es igienich perque renova l' aire dels pulmons, satisfá la vista contemplant la grandiositat maravellosa de Barcelona, vista desde 'l cim culminant d' aquella montanya que serví d'apoyo á mossen Cinto per escriure aquella preciosa Oda dedicada á la nostra ciutat.

Cristófu!.

PERA NOYETS Ó NOYETAS PETITS

—

Galaneta ma

Aquest, mes que joch ve á ser un entreteniment que las mares y maynaderas fant als menuts pera ferlos distraure y entretenir los durant la seva tendra etat que no 'ls permet altres jochs puig á penas enrahonan y tot just caminan.

Donchs en aquest temps felís de la vida que *no 's te pena ni gloria*, es molt distret ensenyarloshi á mourer la ma tot cantant.

Galaneta ma
pera pa pa pa
pera veure ví
per aquí per aquí

y allavors se 'ls hi fa pessigellas al sota barba ó per sota la aixella, lo que 'ls fa riure á l' hora que se demostra que 'l moviment propi per espressá l'alegria es aixecant las mans enlaire, com també per la variant de la cansó que diu:

Galaneta ma
pera pa pa pa
galaneta si
pera beure ví.

se senyala el moviment d' aixecar el porró com si los donguessin beurer á galet, y així bo jugant, ja de menuts van aprenent l' espressió de lo que després, més grandets, son necessitats de la vida, per axó aconsello no s' oblidin aquests jochs tant útils á l' hora qu' entretinguts.

En Set-ciencias.

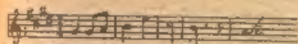

Ja veyeu si penso forsa ab vosaltres, que costi lo que costi no paro per complaurervos, per això hi fet aquesta setmana lo periódich de 16 planas sense pujar lo preu per poguer ferhi cabri la llista de premiats, que com son tants ja veyeu necessita molt puesto. Pero així y tot no m' hi han capigut las endevinallas, ab això ja las hi posará la setmana entrant vostre amich En Patufet.

Solucions

La del núm. 7 son:

to de mi major.

Premis

Fracisqueta Miró, Valencia, 348, 3.er, 2.a

Francisco Figueras, Llastichs, 2, 1.er, 1.a

Joan Cuixart, Tusset, 33 Gracia.

Joseph O. Guañabens, Riera, 5, Mataró.

Com ja vaig dir sols puch regalar quatre premis que corresponen als sobredits pero com n' hi ha d' altres qu' han enviat la solució encertada, los hi publicaré lo seu nom perque sápiga tothom los que han demostrat tenir mes coneixements musicals.

Las del núm. 8 son:

Xarada. Sofia.

Geroglifich Tots los extrems son dolents.

Endevinalla. Embustero.

Los premis los publicaré la setmana entrant y així ho faré cada setmana.

Premis

Suscripció pera'l mes de Mars:

Joseph Puig, Valencia, 271.

Joan Llubés, Campo Sagrado, 28, 3.er, 2.a

Joan Llenas, Aribau, 65, botiga.

Joaquím Anglés, Sant Pau, 14, botiga.

Cristina Llauger, Pescadors, 13, 1 er Barceloneta).

Joaquím Ceres, Concell de Cent, 346, 2.on

Armengol Torrent, Carme, 18, pral.

Joseph Jonnés, Plassa de Tetuan, 45, 1.er, 1.a
Joan Cardús, Picalqués, 3, 2.on, 1.a
Manel y Delmira Pons, Santa Agna, 8, botiga.
Joan Llacuna, Valencia, 238, 2.on, 2.a
Rafel Delolós, Plassa de Prim, 6, 2.a (Tarragona).
Leman Oznalab, Passeig de Sant Joan, 167, pral
Samuel Aguadé, Comte de Rius, 12 (Tarragona).
Pere Arará, Major, 28 (Sant Feliu de Guixols).
Antoni Trias, Carme, 19 (Badalona).
Joseph Basart, Rutlla, 31 (Sant Feliu de Guixols).
Joan Martí, Hospital, 139, botiga.
Juli Bassols, Plasa del Bonsuccés, 9. 2.on, 1.a
Enrich A. Garriga, Montaner, 127, entressol, 1.a
Estanislau Pellicer, Elisabets, 9, 3.er, 1.a
Llorens Folguera, Clarís, 5, 3.er, 2.a
Concepció Casalí, Abaixadors, 11, 2.on, 2.a
Joseph Gimenez, Portal del Angel, 11 y 13, pral.
Joseph Passols, Valencia, 292, botiga.
Frederich Castells, Rambla del Mitj, 25, 2.on.
Eduart Xifré, Baixada de Viladecols, 2 bis, 3.er, 2.a
Juli Llobet, Primpcesa, 20, pral.
Joseph Ventalló, Diagonal, 129, 1.er
Montserrat Casalé, Plassa del Oli, 6, 4.rt, 1.er
Joseph M.a González, Roig. 26, 2.on
Rafel Parcerisas, Plassa de Letamendi, 34, botiga.
Francesch Vilarós, Major, 193 (Gracia).
Joaquím Durán, Concell de Cent, 324, 1.er
Ramón Vergés, Sant Francisco, 2, pral.
Francisco Blanxat, Baix de Sant Pere, 46, 1 er
Rafel F. Valls, Concordia, 7 (Sant Gervasi).
Marcelino Pla, Sant Andreu, 10, 2.on, 2.a (Manresa).
Jaume Rufi.
Joseph M.a Castells, Plassa de Santa Agna, 1, 1.er
Francisco Roura, Borrell, 47, botiga.
Jesús M.a Viza, Casp, 31, 2.on 1.a
Quirse Masriera, Carme, 81, entressol, 2.a
Joseph Tenas, Villarroel, 41, 4.rt 2.a
Maria del Remey de Domenech, Portaferrisa, 18, 2.on, 2.a
Alvar Salvat, Castelar, 36 (Reus).
Rafel Durán, Rambla, 89 (Sabadell).
Joseph Sabater, Vilá, 2 (Reus).

Vicens Girbau, Riera Alta, 2, Sabadell).
Ferrán M. Rovira, Valencia, 270, pral.
Antoni Piñol, Diputació, 353, 3.er 2.a
Daniel Masachs, Zurbano, 20, botiga (Gracia).
Alfred Laporta, Carretera Real, 57 (Sans).
Joan Campo, Industria, 90, botiga (Gracia).
Delfí Aulí, Santa Clotilde, 2, botiga (Gracia)
Francisco Prat, Pujolet, 9 (Manresa).
Montserrat Cuixart, Tuset, 33, torra (Gracia).
Esteve Bagner, Casamitjana, 6 (Sarriá)
Casimiro Melcior, Carme, 52 (Badalona).
Francesch Nogués, Lleó, 15, 2.on 1.a
Joseph M.a Montagut, Gerona, 35, entressol, 2.a
Montserrat Gaza, Escudillers, , 2.on, 2.a
Alfons Vilalta, Arch de Teatre, 3, passatje G.
Antoni Fontanals, Mallorca, 216, 2.on
Ramón Pallejá, Arrabal de Santa Agna, 20, 3.er, Reus.
Joan Cuadrenys, Sombrerers, 23, tenda.
Monel Coderch, Alt de Sant Pere, 6, 1.er
Montserrat Valls, Corts Catalanas, 659, pral., 1.a
Joan Claramunt, Regomir, 6, 3.er, 2.a
Francisco Gascó, Cabañas, 65, 1.er, 2.a
Carles Creuhet, Gravina, 9, pral
Rafel Farré, Casp, 68, 3.er, 2.a
Emili Casabona, Hospital, 214
Tomás Ibáñez, Roig, 16, 2.on, 1.a
Frederich Roura, Ronda de la Universitat, 16, 3.er, 2.a
Lluis Guilera, Prat del Llobregat.
Joan Ramos, Hospital, 114, botiga.
Antoni Vidal, Sant Erasme, 1, 4.rt, 2.on
Pacifica Batlle, Hospital, 49, 1.er
Angel N.., Condal, 27, 1 er
Jacinto Ventura, Nou de la Rambla, 84, botiga.
Marina Almirall, Corts Catalanas, 620, 3.er, 2.a
Ramón Tenas, Unió, 3, 3.er, 1.a
Emili Vilanova, Sant Honorat, 7, 2.on, 2.a
Salvador Cruset, Aribau, 158, entressol, 1.a
Darío Solernio, Lleó, 10, botiga, Gracia.
Lluisa Alegret, Condal, 9, 3.er, 1.a
Albert Farriols, Universitat, 7, 1.er, 1.a

(Seguirá).

Tipografía «Sigle XX».-Ronda Sant Antoni, 70.

Visites d' "En Patufet"

Veyeu això tant bonich
es obra d' un catalá
que sab molt be agermaná
l' art modern ab l' art antich.
Y entengueu be qu' aquest (temple,
aquest grandiós monument,
de Llevant fins á Ponent,
de tots, élls será l' exemple.
Com ho será l' arquitecte,
son autor, Sr. Gaudí,
per l' acert en concebí
trevall tan grán y perfecte.

Entremaliaduras

Aném, ja som á la Quaresma y ves quina tirria li te la gent á la pobre jaya de set camas! que sentireu cantar:

> Carnestoltas
> quinse voltas
> y Nadal de mes, en mes
> cada dia ne fos festa
> y la Quaresma may vingués.

dochs jo que voleu que os digui trobo que m' agrada, sobre tot alló que cada setmana li tallas un peu qu' avants s' estilava fer això en aquest temps. Encare m' en recordo quant los bacallaners penjavan á la porta de la botiga un bacallá ben gros y á baix n' hi posavan set de petits, si no que axís com un hom cada setmana que passa está mes content perque s' acosta la Pásqua, als bacàllaners los hi passa lo contrari se posan mes tristos perque quant s' han acabat los dejunis ells los comensan, puig ja no 'n venen gaire de bacallá y arangadas passat Pásqua.

Per això á mi que n' m vingan ab camándulas, que qui no s' espavila l' h diuhen tonto y veus aqu qu' hi fet provisió d' ous, que siguessen ben frescos

perque fets á la cassola ab bacallá ab such y unas quantas pansas, no os dich res si n' e de bo! y amés altres tonterias per passar tot lo perido de las set setmanas.

¡Ah! que vos n' ha semblat dels meus amichs que vaig fer retratar per En Banús del carrer de Pelayo ¡he que son bufóns! y fins los hi había dedicat una poesía que no m' hi

va cabrer y per això la poso are ¡veus'a aquí!

Os agraheixo mil voltas
l' acullida que m' heu fet
vestintvos de *Patufet*
per' celebrá 'l carnestoltes.
Per' aixó en aquesta plana
un lloch humil he guardat,
per' publicarhi 'l retrat
dels tres *Reys* de la setmana.

Jo si que no 'm vaig divertir gayre al disfresarme, pero de tots modos deso la roba y la guardo

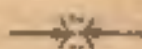
á n' el bagul per si 'l dia de demá m' haig de apedassar las calsas, que val mes anar apedassat qu' estripat y sempre es bo guardar una poma per la set.

¡Oy! qu' are me 'n recordo que dimecres va ser

Sant Matias
tant de nits
com de dias;

com diu tothom, es dir, que 'l dia s' ha llargat fins á la mida justa de haberhi dotze hores de claror de dia y dotze hores de fosca de nit y per cert que no se si sabeu qu' aquest dia los feligresos de la parroquia de Santa Maria del Mar se reuneixen per elegir la Junta de l' Obra, que es la mestressa que mana en dita iglesia, costum que ja ve dels temps de la Maria Castanya, de quant Judas era solter y sa mare festejava ¡ves si ve de lluny, aixó de reunirse los parroquians de Santa Maria per Sant Matias! y vaige que no 'm sab pas greu que las costums de la velluria es conservin frescas encare, creyeume que os diu la veritat

EN PATUFET.

AL PEU DE LA LLETRA

Sa mare li va prometre
un dilluns á l' Andreuhet
que si es portés bé vindria
ab ells la festa vinent
allá á la font de la Teula
á ferhi un brenar de rey
Empró durant la setmana
—li va dir—procura fer
molta bondat, del contrari
tancat dintre de 'l pis et
fent companyia á la yaya
t' estarás .. ja ho tens entés!
—Això no costa pas gayre
prometo que ho compliré.
La vigilia de la festa
la mare vá cridá al nen.
—Vinam aquí, poca pena!
que 'l que vas dir no has com-
—Li dich que sí. (plert.
—¿Y encar gosas
negar lo que palpo y veig?
Avans de parar la taula
fas enfadá á la Remey
ficantli 'ls dits á la vianda.
—Aixó ho faig per sapiguer
si están al seu punt de dolsas
y no la renyi vosté.
—Encara no fa tres dias
vares trencá aquell gerret
que costava dotze pessas.
—Va se 'l *Tomi*!
—Perque al pobret
ab un bastó 'l perseguias
masurántelshi de ferm.
Ab els dits tots bruts de tinta
vas tocá aquell llus tan fresch
que sols li faltavan camas
per semblar un pop després.
Pró ara vé la mes grossa:
pel forat del cel obert,
á la senyora *Ramiras*
vas dirli lletja, y del fet
á n' aquella pobre dona
va agafarli tal tropell
que va sortir la criada
á avisá al metje corrents.
¡Ja veus si n' has fet de crespas!
ab aixó... á la font no hi vens.
—Pro jo n' hi fet de bondat
tal com me va dir vosté.
Y aquí 'l noy, de la butxaca,
se tragué tot satisfet
un grós paper que escrit duya
bondat quasi á tot arreu.
Si no 'n té prou ab aquestas
—va dir—encara 'n porto més.

Lluiset Llansa.

Contestació á n' en Patarrell

Dirás que no 'm recordo de tu, amich Patarrell, no es pas aixis, no hi ha día que no hi pensi ab tu, precisament ara mes que may, si t' hagués escrit desseguida ja no 'm recordaría ni que fossis al mon, pero 'l compromis que 't tinch fa que á totas horas

me recordi que 't dech una carta. Si, amich, si; no 't vas equivocar quant vas suposar qu' estava tan enfeynat, figurat que sempre estich ab la ploma als dits y encara no dono l' abast.

Per aixó hi encomanat al company Cristetul que t' escriga en nom meu y com es xicot de la meva confiansa y que m' en puch refiar, ja se que 't sabrá dir lo com y lo que de lo que jo volia dirte.

Donchs si m' hi tornat tot un personaje, fins los diaris grans parlan de mí, y soch convidat oficialment á festas de molta anomenada, me fan grans barretadas y tot, ¡si ho sabían que hi estat a la panxa del bou!

No 'm fassis recordar aquells jochs que tant nos esqueyan, ¡com los anyoro Patufet! Aquí també n'hi han de jochs, pero son molt carts. Als primers días tots los xicots se'n reyan de mi perque anava ab esclops pero desde una trepitjada que vaig dar á un, que ja se n' han guardat de riures de mi.

Jo m' espavilo y que digui la gent. La questió es que tothom m' estima.

Ja m' hi enterat de que han fet batlle á aquel pobre infelis, pero preneu paciencia, no es ell so que no sab escriure, aquí també n' hi han de tontos.

Aquest día un metge visitava á un malalt y la familia li preguntá ab grant ansietat ¿Qué li sembla, doctor, ne sortirá?

—Ja poden estar segurs que se salvará, —digué ab gravetat.

—¡Ay, gracias, vosté te molt talent, senyor metge!

—D' aquesta malaltia acostuman á morirne lo vuytanta per cent; á mi ja se me 'n han mort vuytanta, per lo tant á aquet li ha de tocar viure per forsa.

Ja veus quinas rahóns mes groixudas; y, efectivament, al endemá ja era mort. Pero també dech dirte que n' hi ha de molt espavilats: aquet día vaig llegir un anunci d' una tinta que al mateix temps que serveix perescriure es bona per curar panallóns.

Y un altre va inventar

unas gorras que fan creixer los cabells, sols que tenen un inconvenient, y es, que no las pots deixar en cap penjarrobas ni en cap cadira perque allá ahont las deixas hi surten cabells desseguida.

¿No trovas que aixó es un inconvenient? Vetaquí que si un dia 't tocas, per casualitat, la llengua ab la gorra, ja tents que t' hi surt una cabellera com la qua d' un matxo, y no 't podrán dir que no tingas pels á la llengua!

Ya sabs que jo no m' amohino gayre, perque en tot trovo fugida, pero, no pas en lo que vaig á esplicarte. Figurat que un pagés molt bont home que te unas grans propietats de vinya m' escriu l' altre dia dientmeque la filoxera li está matant casi totas las plantacions. Aixó no te res de particular, pero es lo cas que 'l pobre home es soci de la protectora de Animals y Plantas, y 'm diu —si mato la filoxera vaig contra dels animals y si no la mato vaig contra las plantas, ¿qué m' aconsellas que fassi, tu que no t' espantas may per res?

Creume, amich Patarrell, qu' aixó es de las pocas cosas que han arribat á preocuparme y desitjaria que tu m' ajudesseís á barrinar per tréurem de aquest compromís ó sino, tinch por que la meva astucia tantas vegadas celebrada, correrá perill d' eclipsarse.

Si 'm donas una solució acertada te regalaré un mussol que fa dias se m' ha posat al ull esquerra.

Y hasta un altre dia es despedeix de tu,

Per EN PATUFET,

Cristóful.

Un cálcul

En los examens de un col-legi de nenas, un dels examinadors va demanar á la mestra quina era la noyeta mes llesta en comptes. La mestra haventli ensenyat: «Vaig á ferte, digué l' examinador, una pregunta dificil. Quant costas ja a n' els teus pares?»

La nena forsa parada, acotá lo cap sense dir paraula.

«Sens dupte no has tret may aquest compte, no obstant es un dels mes importants y los infants no hi pensen pas prou. A veurer comptém tots dos. Manutenció, vestits, rentar, planxar, etc., podém ben be comptar per tot això una pesseta cada dia.»

—¡Oh! feu la nena, encare 'm sembla que es molt poch.

—Això puja trenta pessetas per mes. Are digam, bufona, quants mesos te l' any?

—Dotze.

—Be; y quina edat tens tu?

—Deu anys.

—Calcula donchs. Quant has costat fins avuy á n' els teus pares?

La nena feu lo calcul. «Tres mil sis centas pessetas,» respongué ab sorpresa com espantada de una suma tan grosa.

—Això no es pas tot encare, afegí lo examinador, cal á mes comptar los gastos de metje quan has estat malalta, los remeys, després los llibres del collegi... Pensa també ab totas las penas de la teva mare á las nits que ella ha passat á la capsalera del teu llit; pensa ab las fatigas del teu pare que travalla tot lo dia pera sa familia. Digam, nena, l' amor, las fatigas, las penas dels pares deuhen també calcularse en diner?

—¡Oh! no, replicá la noyeta.

—Y be, si tot això no pot evaluarse en diner, de quin modo, filles, podeu pagar als vostres pares tot lo que ells han fet per vosaltres, de vostra vinguda al mon?

La nena reflexioná un instant y contestá: «Estimantlos de tot cor y travallant com ells.»

—Tens rahó, petita; un bon comportament y un cor aymant son la millor manera que podém portarnos envers nostres pares.

—

Feu be y fareu la felicitat de vostres pares.

Felipet.

HISTORIA DEL FILL DOLENT

(Segona part)

13 Trist y plorant sas bravatas
jeu al cuarto de las ratas.

14 Pensa un dia que 'n fará
y de la presó escapá.

15 Saltant reixas y terrats
logra sos instins malvats.

16 Un home que l' espiava
corrent al detrás li anava.

17 Ell que 's treu un ganivet
y en mata d' un colp á set.

18 Els soldats de la presó
li disparan un canó.

16 Un home que l' espiava
corrent al detrás li anava.

17 Ell que 's treu un ganivet
y en mata d' un colp á set.

18 Els soldats de la presó
li disparan un canó.

19 El capitá 's treu lo sabre
y ells'enfila ádalt de un arbre.

20 Tots el volen fer baixá
y ell á tots contesta—¡ca!

21 Y aixis passa nou setmanas
mantenintse d' avellanas.

22 Pro un dia 's van acabar
y no va tenir menjar

23 Y el pobre tant s' amagrí
que al últim se va morí

24 Y aixis acabá 'l torment
d' aquest xicot tant dolent.

Reflecxió

Si aquest noy ab sas rahons
vos dona tals desenganys,
y voleu ser bons minyons
busqueusempre bons companys